

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ

ΚΟΣΤΑΣ Ν ΚΟΙΛΑΝΙΩΤΗΣ

διδάσκαλος, ειτα φοιτητής
ἐκ Κοιλανίου Κύπρου

*Ἐπότισε με τὸ τίμιον αἷμά του τὸ δένδρον τῆς
Ἐλευθερίας, πεσὼν, ἥρωϊκῶς μαχόμενος εἰς
τὴν μάχην τοῦ Κιλκίς 1913.*

(Π.Ε.Σ.Ε.)

Κώστας Ν. Μιχαηλίδης Κοιλανιώτης

Υπό Γ. Χ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

«Ένα από τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς μεγαλονήσου μας, πού ἔχυσε τὸ τίμιόν του αἷμα γιὰ τὴν μεγάλην μας μητέρα, κατὰ τοὺς ἐνδόξους πολέμους τοῦ 1912-13, εἶναι καὶ ὁ ἐκ Κοιλανίου Κωνσταντῖνος Ν. Κοιλανιώτης.

Σύμφωνα μὲ πληροφορίας ἐκ συγγενῶν του, τὰς ὁποίας ἐλάμβομεν μέσον τοῦ διδασκάλου Μανδριῶν Κ. Α. Ἡρακλείδου, γεννήθη εἰς τὸ Κοιλάνι τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ, τὴν 28 Μαρτίου 1892, ἀπὸ πατέρα Ναθαναὴλ Μιχαηλίδην καὶ μητέρα Ἀμαλάν Ἰωάννου, ἀπὸ τὸ Κοιλάνι. Εἰς τὸ πτυχίον τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου, ἡμερομηνίας 30 Ἰουνίου 1910, ἀναφέρεται, ὅτι τότε ἦτο 21 ἐτῶν, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἴσως πιθανώτερον, ἂν λάβωμεν ὑπὲρ ὅψιν, ὅτι τὰς ἡμερομηνίας γεννήσεως ἔδιδον αὐτοὶ οἱ τότε τρόφιμοι τοῦ σχολείου.

Τὰ πρῶτα μαθήματα ἤκουσεν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῆς γενετέρας του. Κατόπιν ἐνεγράφη εἰς τὸ τότε Ἡμιγυμνάσιον Λεμεσοῦ, τὸ ὁποῖον διηύθυνε ὁ μ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους. Ἐπειτα ἐνεγράφη εἰς τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον, ὁπότεν ἀπεφοίτησε τῷ 1910, μὲ γενικὸν βαθμὸν 9.38=ἄριστα. Ὑπερέτησεν ὡς δημοδιδάσκαλος εἰς Κοιλάνι καὶ εἰς Ἀγίαν Φύλαξιν καὶ τῷ 1912 μετέβη εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. (4)

Μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἔσπευσε μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ κατετάχθη ὡς ἔθελοντῆς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Ἦτο τόσοσ ὁ ἐνθουσιασμός, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπολεμοῦσεν, ὥστε ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας ἔγινε δεκανεὺς, καὶ εἰς τὰς πρὸ τοῦ Μπιζανίου μάχας προήχθη ἐπ' ἀδραγαθία εἰς λοχίαν. Καὶ εἰς τοὺς ἐναντίον τῶν Βουλγάρων πολέμους ἀψηφῶν τοὺς κινδύνους, παρὰ τὰς πρὸς τοῦτο συστάσεις τῶν συμπολεμιστῶν του, ὤρμα εἰς τὴν μάχην ἐμπρὸς ἀπὸ τῶν στρατιώτας του. Δι' αὐτὸ καὶ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς μάχας τοῦ Κιλκίς ἐφονεύθη, χωρὶς νὰ εἴται γνωστὸν πῶς καὶ πού ἀκριβῶς ἔχυσε τὸ τίμιόν του αἷμα εἰς τὸν θωμὸν τῆς πατρίδος.

«Ὅλα τὰ γράμματα, τὰ ὁποία ἔγραψεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του, εἶναι γεμᾶτα ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ἐπιτέλειον ἐπιβεβλημένου πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος. Τὸ τελευταῖον τοῦ γράμμα ἦτο ἀπὸ τὴν Νάουσαν, περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου 1913. Δὲν ἔχομεν καμίαν περὶ αὐτοῦ πληροφορίαν μετὰ ταῦτα οὔτε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον οὔτε ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς του σώματός του. Ἡ μητέρα του δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι σκοτώθηκε τὸ παιδί της. Καὶ πέθανε τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1937 μὲ τὴν ἐλπίδα, πῶς θὰ ἐξανάβλεπε τὸ μονάκριβό της τέκνο.

Ἡσυχὰ καὶ ἀθόρυθα, σὰν πιστὸς στρατιώτης τοῦ καθήκοντος, ἔδωκεν ὅτι πολυτιμότερον εἶχεν εἰς τὸν θωμὸν τῆς πατρίδος, ἀγνωστος σχεδόν, παρὰ τὴν μεγάλην του θυσίαν. Ἴσως τοῦτο ὀφείλεται ἐν μέρει καὶ εἰς τὸ διάφορον τοῦ ἐπώνυμου, τὸ ὁποῖον ἔφερον εἰς τὰ διάφορα σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφοίτησεν. Οὕτως εἰς τὸ τότε Ἡμιγυμνάσιον Λεμεσοῦ ἦτο ἐγγεγραμμένος ὡς

Κώστας Ν. Κοιλανιώτης καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι ἀναγεγραμμένος εἰς τὴν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ τιμητικὴν στήλην τῶν τροφίμων τοῦ Γυμνασίου τούτου, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικούς πολέμους τοῦ 1912-13. Εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἰουνίου πτυχίον τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου φέρεται ὡς Κωνσταντῖνος Ν. Μιχαηλίδης. Δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς ὑπὸ ποῖον ἐπώνυμον ἐνεγράφη ὡς φοιτητῆς καὶ ἔθελοντῆς. Εἰς φωτογραφίαν του, καταστραφεῖσαν ἴσως, ἐφέρετο μὲ τὸ ἐπώνυμον Κοιλανιεύς, ἐνῶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Π.Ε.Σ.Ε. φωτογραφίαν του φέρεται ὡς Κώστας Ν. Κοιλανιώτης.

Ὅσαδήποτε ὄμως ἐπώνυμα καὶ ἂν μετήλλαξεν ὁ ἡρωϊκὸς πολεμιστῆς Κωνσταντῖνος Ν. Κοιλανιώτης ἢ Μιχαηλίδης, ἕνα πρᾶγμα εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριβωμένον, ὅτι ἔπαιον ἡρωϊκῶς μαχόμενος ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος καὶ ἡ μνήμη του πρέπει νὰ τιμᾶται πρᾶλλῆως πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἄλλων τῆς Κύπρου ἡρωϊκῶν τέκνων, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἔπαιον μαχόμενα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

Τὸ Γυμνάσιον Λεμεσοῦ ἀνεγράφη τὸ ὄνομά του εἰς τὴν τιμητικὴν στήλην τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων τροφίμων του μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

«Ἡ ἐφορεῖα, οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων εἰς τὴν ἀγήρω μνήμην τῶν νεκρῶν τροφίμων τοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ:

Κων. Ν. Κοιλανιώτης, φοιτητοῦ τῆς νομικῆς, Πέτρον Χατζηαργυροῦ, φοιτητοῦ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν,

Μιχ. Στιβαροῦ, φοιτητοῦ ἰατρικῆς,

Ἐννεπίδου Σ. Μάπα, ἐμποροῦπαλλήλου,

ἡρωϊκῶς πεσόντων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικούς πολέμους τοῦ 1912-1913».

Ὁ Σύνδεσμος ἔθελοντῶν τῆς νήσου ἡμῶν Π.Ε.Σ.Ε. ἐξέδωκεν εἰς δευτέρου τὴν φωτογραφίαν του, μὲ τὴν σημείωσιν:

«Ἐπότισε μὲ τὸ τίμιον αἷμά του τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, περὶ ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν μάχην τοῦ Κιλκίς 1913».

Τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον πρόκειται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ στήλην τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων τροφίμων του καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντῖνου Μιχαηλίδου ἢ Κοιλανιώτου, ὡς ἀποφοίτου τοῦ εἰς αὐτὸ προσηρτημένου Παγκυπρίου Διδασκαλείου, ὡς ἐλάχιστον φόρον τιμῆς διὰ τὴν μεγάλην του θυσίαν καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ἡ μέχρι σήμερον παράλειψις τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ὀνόματός του, ὀφείλεται, ὡς πληροφοροῦμεθα, εἰς τὴν περὶ τὸ ὄνομά του σύγχυσιν. Ἄλλ' ἔστω καὶ ἀργά, ἀποδιδόμενη ὑπὸ τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου ἢ ὀφειλομένη εἰς αὐτὸν τιμὴ εἶναι μία δικαίωσις τῆς μεγάλης θυσίας τοῦ τιμημένου νεκροῦ, ὁ ὁποῖος θὰ διδάσκη τὰς ἐπερχομένας γενεὰς διὰ τοῦ παραδειγματός του, ὅπως διδάσκουν καὶ οἱ ἄλλοι τρόφιμοι τῶν σχολείων τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἔπαιον εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν ὑποδοῦλῶν Ἑλλήνων ἀγῶνα.

1) Ημερών

2) καίτοι κ. Νικολός Σουλτα Ζοί δοξαίει γαυβέρ τος ἀδελφός
του Ἀργυρίου, καί τῆν Σουλτανέως θυγογυμνῶ μαθη-
μάτων ~~καί~~ ἔχοντι Μ. Χαϊριάς

3) εὐδοκίμωτα

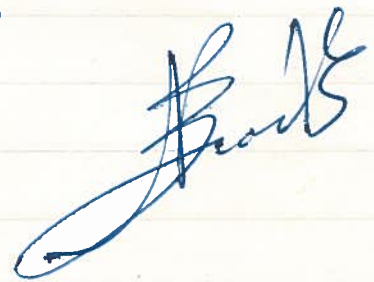
4) Διευκρίνω, ἡνέρος, διὰ τῆν "χεβαντιάν", τῆν ἰσχυροτάτην
μνήμην καί τῆν ἀναντιοβύτουλον σθένον. καί
ἡ νόμονος ἔργωνος διά τῆν μαγχιότῆτα, τῆν
ἐργασίαν καί τῆν ἀμολιότῆτα σου. καὶ ἔγω
ἀπὸ ὅλα θυμοδωπέτε διὰ τῆν ἀποχρῆσιν ἀποστα-
λείαν σου. ~~Διὰ το~~

Διὰ τοῦτο μέ

5) διότι γι' αὐτῆν ἕνας τέλειος χεβαντιονίος ~~ἔτο~~ ὑπέβα-
λε πολλοὲ ἀστοίς περὶ αὐτοῦ τῆν ἴδιαν τῆν
ἀδυνασίαν. καί γὰρ τοῦτο ~~οὐδένα~~ ~~κατέβα~~
μέ τῆν φυλῆα σου, ἡδονά ~~καί~~ ἀπὸ τοῦ
καυμῶ σου (ἦτο ὁμοίος ἔργων γένος δι' αὐτῆν)
ἀπέδανε.

6) εἶναι βέβαιον ἡ μαρτυρῆ ἡ πενδεράτῆς. Ν. Σουλτα
καί ἀδελφῆ του ἠρώτος ὅτι ἡ αἰς φοδουλῆς ἐς Ἀργυρίου
καί ἡ ὀδηγῆ ~~καί~~ ἔφερε πολλοὲ
τοῦ ὀπώτομος "Κοιζανιώτης".

7) πρῶτον

Μὰ προσκετῆ, θαλαμαῶ, τὰ εἰς ἕναστον δαδμοῖ
τῶν ἔργων ἀνιολογῶντα ἀπόδελα δαυχάδα.

